

Děšť padá z oblohy

Karel Kryl

Děšť padá z oblohy,
nezemský, nenebeský.

Já - palcem u nohy -
kreslím ti arabesky
do písku na břehu.

Jsme ve třech. My dva sami
a moře s medúzami.

Ještě si ve střehu;
s ňadry jak s kornouty
s touhou. Ne se zmrzlinou!

Já s tebou - se mnou ty.

Má ústa s tvými splynou...

Ve světě hovádek
snobů a vetešníků
sním v dešti bez deštníku
s princeznou z pohádek.

(pozn. se sbírky Amoresky, 1981-1982)